

Samen
Groeien
FESTIVAL

JONAS, de podcast

Sophie Vanhemmens – Vanessa Maes

EXPOO

Vlaanderen
is kansrijk opgroeien

A photograph of two women sitting at a table, smiling. A professional microphone is positioned between them. The image is dimmed to allow text to be overlaid.

WIE zijn wij?

- **Sophie Vanhemmens - Advocaat - Familiaal bemiddelaar**
- **Vanessa Maes - Klinische psycholoog- Psychotherapeut - Auteur**

**WAAROM
deze
podcast?**

VERBINDING

tussen hulpverlening en justitie

DOEL van deze podcast

Dankzij meerstemmigheid van
actoren:

bieden van herkenning en
erkenning

benoemen van aantal *pijnpunten*

blijvende *zoektocht* naar een
beter aanbod

Opbouw

Elke aflevering draait om **één centrale vraag**.

We laten de ouders en jongeren zelf hun ervaringen vertellen via
geluidsfragmenten

En wij stellen open en soms kritische vragen
vanuit onze praktijkervaring in de hulpverlening en in de juridische praktijk.

.

Een paar fragmenten....

“Belang van het kind,
enige die dat kan invullen is **kind zelf.**”

“Ik vind het heel belangrijk
dat kinderen worden
gehoord... “

“Ik vond het verschrikkelijk om
van de ene wereld naar de
andere te gaan, dat was een
hel. Ik herinner me een
limoengroen valiesje waar ik
elke week mijn spullen moest
insteken. Ik werd daar niet
gelukkig van. Ik was mijn **thuis
kwijt.**”

Bruno Vanobbergen:

“Voor mij is de integriteit van het kind het recht van kinderen om niet geschonden te worden, niet gekwetst te worden.

Er zitten 2 bewegingen in:

- *Kinderen moeten voor zichzelf de ruimte krijgen om veilige omgeving te hebben.*
- *En wij hebben als volwassenen de opdracht om daar een actieve rol in te spelen. Kinderen kunnen dat niet zelf.*

Dat is voor mij het belang van het kind.”

“Ik had graag gehad dat iemand anders, zoals een rechter of iemand van gezinsbegeleiding of zo, mijn ouders eens goed de waarheid zou gezegd hebben wat ze hun kinderen aandeden. Ik denk dat ze wel voelden dat er iets niet klopte. Ze hebben er geen **psycho educatie** over gehad, niemand heeft hen gezegd dat ze kinderen aan het beschadigen waren. Ik zou het fijn gevonden hebben als een rechter het op die manier voor ons, de kinderen, zou hebben opgenomen.”

“Kindermishandeling of verwaarlozing lijkt me groot woord of toch niet helemaal het juiste woord, ik ben wel overtuigd dat het heel veel emotionele schade berokkent aan de kinderen in een scheiding. Misschien past **kinderbeschadiging of ontwikkeling beschadiging** beter. Het zijn wel verontrustende opvoedingssituaties volgens mij, daar twijfel ik niet over.”

Ine Van Wymeersch:

“We moeten heel goed nadenken op welke manier we het kind een positie geven, hoe we het kind in het verhaal brengen, het kind is de essentie van alles wat we daar aan het doen zijn, zonder dat we druk mogen leggen op hun schouders. Maar het horen van het kind vandaag, mist dat doel”

*“Het grootste gemis vandaag is **de dag van de wissel**, het beseft dat ze er die avond niet zullen zijn, uzelf afvragen van wat gaan ze doen, wat gaan ze eten, gaan ze goed slapen en andere momenten die ze zouden beleven die een impact kunnen hebben op hen, positief of negatief waar je dan niet bij kan zijn.”*

“Voor mij wordt het verlies groter naarmate de kinderen groter zijn geworden. Je wil meer met hun delen, beleven, ze beseffen het ook meer en het is vooral hun belevingen, hun ervaringen en hun schooltijd, je mist het allemaal.”

An Hooghe:

*“Verlies zit **op zoveel niveaus**, gaande van “wat heb ik nu gedaan?”, “wie ben ik nu?”, “wat heb ik mijn ex-partner aangedaan? “*

*Dikwijls is het ook het **herschrijven van een geschiedenis**, niet alleen de toekomst, maar ook het verleden.*

*Maar ook, “heb ik u nu zo verkeerd begrepen?”, “Had wat wij hadden samen dan allemaal geen betekenis?”, Het is het **herschrijven van heel wat dingen**.*

Is het dat dan allemaal waard? Het is geen optelsom . Het zijn allemaal complexe optelsommekes die niet te maken vallen. Het is nu zo gelopen.”

Interesse? Luisteren?

Vanaf vandaag te beluisteren op Spotify !